

Spoštovani dekan, spoštovana predsednica Odbora, nagrajenke in nagrajenci, mentorji in mentorice, kolegice in kolegi

Dekanu in Odboru za podelitev nagrad se zahvaljujem, da sta mi zaupala nagovor letošnjim nagrajenkam in nagrajencem, torej vam, ki boste za svoje raziskovalno delo, s katerim ste preseгли meje povprečja in ste na poti doseganja akademske odličnosti, prejeli študentske Prešernove nagrade Filozofske fakultete.

Verjetno je za vas danes poseben dan, dan ko se v vas prepletajo močna čustva, mešane misli, intelektualna radovednost, načrti, dvomi...

Nekateri izmed vas ste se že vpisali ali se še boste na doktorski študij, ker želite nadaljevali raziskovalno delo, nekateri ste vstopili v prostor, kjer od vas na različnih delovnih mestih pričakujejo visoko strokovnost in kakovost, nekateri še razmišljate kam in kako. Za prav vse vas velja, da ste si na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani pridobili široko in raznoliko humanistično in družboslovno znanje, ki zagotovo ni in ne sme biti dokončno; pridobili ste si tudi delovne navade, razvili kritično mišljenje in presojanje ter oblikovali svojo identiteto. Zakaj se zdi to pomembno? Prav znanje, in sicer znanje v najširšem pomenu besede, lahko posameznika_ico potegne iz duhovne in materialne revščine, socialne izključenosti in mu/ji pomaga reflektirati samega sebe in družbo ter zapletena dogajanje v njej, ki jih prinašajo izzivi današnjega časa.

Ob tem ne moremo mimo vprašanja, kakšno znanje imamo v mislih. Znanje, ki ima ekonomsko vrednost in je uporabno ter hitro vodi do relativno kratkoročnih ciljev, kot so biti uspešen, biti prvi, imeti vedno več in to ne glede na vloženi trud – torej kompetence, ki prevladujejo znotraj instrumentalnega in neoliberalnega kapitalizma - ali splošno in poglobljeno znanje, ki pomeni odmik od zgolj partikularnih načinov mišljenja in vključuje razumevanje, da je razvijanje in pridobivanje znanja dolgoročen proces, ki temelji na vednosti. Verjamem, da boste znali smiselno tehtati in presojati med dvema skrajnostma in povezovati različna znanja, hkrati pa misliti humanistiko in družboslovje, ki sta med različnimi znanstvenimi vedami še posebej na preizkušnji. Tržne

raziskave in aplikativna vrednost izsledkov raziskav nista nujno močno področje humanistike in družboslovja, sta pa humanistika in družboslovje toliko močnejša pri razvijanju teoretskih in simbolnih konceptov, ki ustvarjajo prostor razmišljanja, ustvarjanja in pripovedovanja.

Nemirni duh, ustvarjalni dvom, odlične sposobnosti, nove ideje ... vas bodo slej ali prej pripeljale do raziskovalnega dela, ki pa je vse kaj drugega kot zgolj varno udobje, je prostor trdega dela, proces, ki zahteva veliko intelektualne drznosti, iskanja ter preizpraševanja o tem, kako razumeti razliko med resnico in vedenjem ter ne nazadnje prostor veselja do raziskovanja ter sodelovanja. Da, sodelovanja med strokami – Filozofska fakulteta je idealen prostor združevanja in prepletanja pogledov različnih strok - in sodelovanje s prijatelji_icami, ki iskreno verjamejo v vas in dobronamerno presojuje vaše delo. Svoboda in odgovornost pri raziskovanju gresta z roko v roki, prostor svobode in odgovornosti je široko odprt, hkrati pa vselej uokvirjen z etičnostjo raziskovanja in jasnim uvidom, da gre za delo, ki je v prid človeštvu.

Prepričana sem, da vam širina znanja in vedenja, ki ste ga pridobili na Filozofski fakulteti, omogoča misliti humano, pravično in socialno družbo, ki žal ni samoumevna. V času hitro napredujoče informacijske tehnologije, globalnega gospodarstva, finančne in moralne krize, ob pritiskih medijev, hitrem tempu življenju, vztrajajo ali se v svoji izraznosti še poglobljajo problematike, kot so socialne, etične, jezikovne, spolne neenakosti; medgeneracijsko sodelovanje in starajoča se družba; mladi ter oblikovanja identitete med individualnim in družbenim kontekstom; sistemska reprodukcija neenakosti v povezavi s socialnim in kulturnim kapitalom; virtualno okolje otrok in mladih; vstop robotov v prostor učenja in dela. Tovrstne problematike zahtevajo občutljivo odzivanje, poglobljeno teoretsko presojo, praviloma meddisciplinarno, in metodološko natančno raziskovalno in strokovno delo. In prav je, da ob tem vztrajate pri eni od ključnih vrednot, to je pisni kulturi, posredovani preko simbolnega ter rabi znanstvenega jezika, tako v slovenskem kot mednarodnem okolju.

Jerome Bruner, lani v 99. letu starosti preminuli ameriški psiholog, eden najbolj odmevnih znanstvenikov na področju spoznavnega razvoja ter učenja otrok, mladostnikov, odraslih, psiholog, ki se je ukvarjal z ustvarjalnostjo in jezikom, je zapisal »Z besedami lahko spreminjamo svet« in nadaljeval »Ljudje smo pripovedovalci in enako kot otroci, razvijamo in se učimo jezika, da bi pripovedovali zgodbe, ki so v nas in zunaj nas.«

Mladi ste, opremljeni ste z znanjem, pogumom, sočutjem, občutljivostjo, zato verjamem, da moja pričakovanja, da se boste tudi širše družbeno angažirali, niso prevelika. Pa vendarle vselej argumentirano, podprto z znanstvenimi izsledki in verodostojnimi interpretacijami.

Tudi sama sem bila pred desetletji nagrajena za svoje diplomsko delo, in potem še nekajkrat, bodisi za raziskovalno, pedagoško ali strokovno delo. In zanimivo, vselej sem vsaj za hip pomislila na svojo prvo »raziskovalno« nagrado, podobno kot otrok na njemu najljubšo igračo ali igro. Kot da bi me začarala in mi sporočila: »Pojdi, verjemi vase, daj domišljiji krila in uporabi modrost!«

Cenjene nagrajenke, spoštovani nagrajenci, iskrene čestitke ob prejemu nagrade in srečno v življenju, tako osebnem kot profesionalnem.